

ת"פ 11519/08/20 - מדינת ישראל נגד יהושע קליין

בית משפט השלום בתל אביב - יפו
ת"פ 11519-08-20 מדינת ישראל נ' קליין

לפני כבוד השופטת ענת יהב
המאשימה מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד דניאל אשכנזי
נגד
הנאשם יהושע קליין
ע"י ב"כ עו"ד שוסהיים

גזר דין

הנאשם, יליד 1971, הורשע לאחר ניהול הוכחות, בעבירה של **תקיפה סתם** לפי סעיף 379 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**") וכן בעבירה של **היזק לרכוש במזיד** לפי סעיף 452 לחוק העונשין.

על פי עובדות שהורשע, ביום 5.6.19 בסמוך לשעה 19:00, נסע הנאשם ברכבו ברחוב ראב"ד בבני ברק, באותן הנסיבות, הכה מר זאב זילברשטיין (להלן: "**המתלונן**") את רכב הנאשם מספר פעמים. בהמשך לאמור, עצר הנאשם את רכבו, יצא בצורה מאיימת, התקדם לעבר המתלונן והכה אותו במספר מכות אגרוף לפניו. כתוצאה מהתנהגות זו של הנאשם, נשברו משקפי הראייה של המתלונן.

תסקיר שירות המבחן:

מתסקיר שירות מבחן מיום 25.4.23, עולה כי הנאשם, בן 52, נשוי ואב ל-2 ילדים בגירים, למעלה מ-30 שנה עובד כפרמדיק ונהג אמבולנס. שירות המבחן התייחס לכך, שהנאשם נעדר עבר פלילי, נטל אחריות על מעשיו והביע חרטה. הנאשם שיתף, כי הכיר את המתלונן כמי שעובד בארגון הצלה, פירט לנסיבות האירוע, שכאשר התקרב למקום הקריאה, חש שהמתלונן נתן מכה לרכבו ויצא מרכבו, תוך כך החלו חילופי דברים בין השניים עד לשלב בו איבד שליטה על התנהגותו. כיום ובדיעבד מבין הנאשם כי לא היה צריך לצאת מרכבו אלא להמשיך ולטפל בילד שנפגע והיה זקוק לעזרה. שירות המבחן התרשם כי הנאשם מביע אמפטיה למתלונן וביטא חרטה על כך שניהל הליך הוכחות בבית המשפט וכן על כך שהילד שנפגע, לא קיבל עזרה רפואית. עוד ציין בפני שירות המבחן כי התנהגות אלימה זו (כמתואר בכתב האישום) אינה אופיינית לו וכי הוא חש בושה על כך.

שירות המבחן התרשם מאדם שגדל במסגרת משפחתית בעלת ערכים נורמטיביים וכי מנהל חייו באופן תקין ויציב ואינו מאופיין בדפוסים אלימים מושרשים. לצד זאת, התרשם שירות המבחן כי במצבי קונפליקט ודחק עשוי הנאשם להגיב

באופן אימפולסיבי ואלים. הנאשם הביע בפני שירות המבחן נכונות מילולית להשתלב בהליך טיפולי. עוד התרשם שירות המבחן כי ההליך המשפטי מהווה גורם הרתעתי עבור הנאשם. לבסוף, ציין שירות המבחן כי רמת הסיכון למעורבות בהתנהגות אלימה הינה נמוכה.

נוכח כל האמור, המליץ שירות המבחן הטלת צו מבחן למשך שנה, במסגרתו ישתלב הנאשם בהליך טיפולי להתנהגות אלימה וכן 200 שעות של"צ בבית אבות "מנוחה ושלווה" בבני ברק. באשר לבקשת הנאשם להימנע מהרשעתו, ציין שירות המבחן, לאחר שהוצג בפניו מסמך המציין כי מקום עבודתו של הנאשם עשוי להפסיק עבודתו, לשקול בחיוב ביטול הרשעת הנאשם בדיון.

טיעוני הצדדים

ב"כ המאשימה, אשר עיין בסמוך לדיון בתסקיר שהוגש בסמוך לו אף הוא, ציין כי מדובר בשינוי משמעותי וחרגי, שכן הנאשם שהליכים מקדמיים, לא הסכים לכל הצעה שהועלתה על ידי התביעה, גם לא להסדר מותנה ועמד על זכותו לנהל הוכחות עד תום. לפיכך ועוד קודם שהשלים טיעוניו שמע מהנאשם, כי הוא מודה בעבירות שבהן הורשע וכי הוא מביע חרטה ומבין את משמעות מעשיו. נוכח כך, ולאור התסקיר, הסכימה המאשימה, בצעד חריג להמלצות שירות המבחן ובכלל כך לביטול הרשעתו של הנאשם בדיון, כאשר ביקשה בצמוד ובנוסף לכך להטיל רכיב פיצויי בסך של 2,000 ₪, זאת אף בהסכמת ההגנה והנאשם.

ב"כ הנאשם, חזר וביקש לאמץ את המלצות שירות המבחן, הבהיר כי לאחר הכרעת הדין ומאחר שהיה בה כדי לתאר היטב את אשר אירע, מצא הנאשם לקחת אחריות על המקרה והוא מצר עליו. הדגיש שהנאשם מתנדב מזה שנים רבות בעמותות הצלה, נעדר עבר פלילי וזו לו הסתבכותו הראשונה עם החוק, שזה כשלעצמו היה הליך מרתיע ומלמד עבורו.

הנאשם, חזר על דבריו בפני שירות המבחן ובפניו, הביע חרטה וציין שבעקבות האירוע והשתלשלותו ביצע חשיבה מחדש לגבי התנהלותו בעמותה. ביקש לאמץ את ההמלצות ובטל הרשעתו.

דיון והכרעה

על אף שהצדדים הציגו הסכמה עונשית לאחר קבלת התסקיר ובמסגרת הטיעונים לעונש, עדיין יש צורך בבחינת ההסכמות לפי תיקון 113 לחוק העונשין; קביעת מתחם ענישה ובחינת שיקולי שיקום ונתונים נוספים.

הערכים המוגנים בעבירות בהם הורשע הנאשם הינם שמירה על שלמות גופו ונפשו של אדם וכן שמירה על רכוש, כאשר מדובר בערכים יסודיים בילתם אין. על פי **הנסיבות** כפי שנקבעו, בהכרעת הדין מדובר **בפגיעה נמוכה** בערכים אלו, שכן הנזק שנגרם למשקפי המתלונן עלו כדי 180 ₪ ותקיפתו לא הביאה לחבלה של ממש או הייתה אלימה, אם כי מדובר באלימות מבזה אל מול קהל אנשים גדול שהלך והצטבר.

מתחם העונש ההולם עבירות אלו בנסיבות האירוע, נע בין מאסר מותנה למאסר קצר שיכול וירוצה בעבודות שירות (רע"פ 4815/16 כחלון נ' **מדינת ישראל** (26.6.16), ת"פ 5317-11-18 **מדינת ישראל נ' מרסייר** (21.1.20), ת"פ 11777-02-20 **מדינת ישראל נ' בוחבוס** (24.6.20))

סוגיית אי הרשעה בדין,

הכללים לסיום הליך ללא הרשעה הותוו לפני למעלה מ-25 שנים **בהלכת כתב** (ע"פ 2083/96 **כתב נ' מדינת ישראל**, פ"ד נב(3) 337 (1997), כאשר נקבע באופן שאינו משתמע לשתי פנים, שסיום הליך בלא הרשעה הוא היוצא מן הכלל, אשר נעשה בו שימוש במקרים חריגים ובהתקיים שני תנאים מצטברים: **האחד**, בהתחשב בסוג העבירה ובנסיבות המקרה, אי הרשעה אינה פוגעת יתר על המידה באינטרס הציבורי ובשיקולי הענישה האחרים; **השני**, הרשעת הנאשם צפויה לפגוע פגיעה חמורה בשיקומו (עוד ראו רע"פ 2020/23 **אורי סוויסה נ' מדינת ישראל** (12.3.23)).

ככלל, **עבירות אלימות** אינן מסוג העבירות המתאימות להימנעות מהרשעה וזאת נוכח הערכים המוגנים העומדים בבסיסן (ראו רע"פ 6756/14 **בן חמו נ' מדינת ישראל** (15.1.2015), מאידך, בעניינו, מדובר במעשה אשר הפגיעה בערכים המוגנים הינה ברף התחתון כאשר הנאשם היה בדרכו (כמו המתלונן), לתת עזרה לילד אשר נפגע. בנוסף, ועל פי הקביעה בהלכת כתב, יש חשש ממשי כי הרשעה תפגע יתר על המידה בנאשם.

שיקולי שיקום - סטייה לקולא ממתחם הענישה,

סעיף 40ד'(א) לחוק העונשין, מאפשר לבית המשפט לשקול חריגה לקולא מן המתחם ההולם שנקבע לעבירה המיוחסת, כאשר שימוש בסעיף זה יהא במשורה ורק אם מצא כי הנאשם השתקם, או שסיכוייו להשתקם הינו ממשי (ע"פ 7757/21 **מרזוקי נ' מדינת ישראל** (24.05.2022)). ועוד, החריגה תעשה רק מקום ש"**ניכרים בפועל**" אותו שיקום או סיכוי (ראה ע"פ 671/22 **אחמד אבו תנהא נ' מדינת ישראל** (20.10.2022), כאשר, גם אם שוכנע שהשיקום או הפוטנציאל מתקיימים בנאשם, עדיין (לפי סעיף קטן ב' לסעיף זה), הרי שיש לשקול את חומרת העבירות ונסיבות ביצוען על מנת לקבוע שאירוע זה והנאשם זכאים לאותה הקלה "**שיקולי השיקום, על אף חשיבותם, אינם חזות הכל ולצדם יש להתחשב בשיקולים נוספים, כדוגמת גמול והרתעה**" (שם וכן בפסיקה המאוזכרת).

כמובן שבמקרה של אי הרשעת הנאשם, או ביטול ההרשעה, אזי שיקולי השיקום הינם מובנים בהחלטה זו, כפי שנעשה כאן. אכן, לא בנקל, ולאחר ניהול הוכחות יטה בית המשפט לבטל הרשעה, אולם מקרה זה שבו הנאשם, לאחר מתן הכרעת הדין ואל מול גורם פורמאלי של המדינה, מצא להתעשת, להודות במעשיו, ליטול אחריות ואף להירתם להליך טיפולי הכולל רכיב של"צ וצו מבחן, יש בכך פרמטרים חשובים שיש להתחשב בהם. ועל אף שלא חסך הנאשם בזמן שיפוטי, נראה לי נכון לאור האמור בתסקיר ועמדת הצדדים גם יחד לעניין העונש ולאמץ את המלצות שירות המבחן במלואן.

אשר על כן אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

1. מורה על ביטול הרשעת הנאשם שניתנה ביום 17.1.23

2. הנאשם יבצע עבודות לתועלת הציבור בהיקף של 200 שעות בבית אבות "מנוחה ושלווה" בבני ברק, בעבודות סיוע וסיעוד.

3. צו מבחן למשך שנה מהיום, תחת פיקוחו של שירות המבחן.

4. פיצוי בסך 2,000 ₪ שישולם למתלונן עד ליום 10.6.23. המאשימה תבהיר פרטי מתלונן למזכירות בית המשפט, כולל מספר חשבון על מנת שהפיצוי יועבר אליה.

שירות המבחן ידווח לבית המשפט על סיום הצווים.

מובהר לנאשם ככל שלא יעמוד ברכיבי הענישה המפורטים בסעיפים 2 + 3, אזי לאחר עדכון שירות המבחן, ניתן יהא לגזור את דינו מחדש ובכלל כך אף הרשעתו בדיון.

ניתן יהיה לשלם את פיצוי כעבור שלושה ימים מיום מתן גזר הדין לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה באחת מהדרכים הבאות:

-בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il

-מוקד שירות טלפוני בשירות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון *35592 או בטלפון 073-2055000

-במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).

זכות ערעור לביהמ"ש המחוזי בתוך 45 ימים מהיום.

המזכירות תעביר העתק לשירות המבחן ולממונה על עבודות שירות.

ניתן היום, י"ז אייר תשפ"ג, 08 מאי 2023, במעמד הצדדים.